

— I Nordmalings prostgård vigdes på påsklordagen byggnadsarbetaren Hans Olof Hörnström, Bredvik, Nordmaling, och sjukvårdsbiträdet Dagmar Sibylla Anette Aström, Umeå, dotter till hemmansägaren Hilmar Aström och hans maka Göta, f. Jonsson Baggård, Vigseln förrättades av kontraktsprosten Johan Hedqvist. Efter vigseln gavs middag på Levas hotellet för ett 40-tal gäster. Under middagen hyllades brudparet i tal av brudgummens broder kustuppsyningsman Bo Hörnström, Gävle. (Foto Alfons, Nordmaling).

— I Helena Elisabeth vigdes på påskdagen kvarnarbetaren Rolf Erling Johannes Bergström och affärsbiträdet Vivan Linnea Söderman, båda från Vännäsby. Vigselförrättare var komminister Rolf Nyberg.

(Foto: André, Nordmaling)

— I Nordmalings kyrka vigdes på påsklordagen chauffören Ove Gunder Persson, Björna och kontorsbiträdet Anna Mona-Lisa Berglund, dotter till busschauffören Karl Berglund och hans maka Lisa, f. Blomqvist, Mo, Lögdeå. Vigseln förrättades av prosten Johan Hedqvist. Efter vigseln gav brudens föräldrar middag på Stora Hotellet, Nordmaling för ett 70-tal gäster.

3.4. 1964

Min kära maka
min mor

Karin Rönnerberg

f. Persson
* 15/2 1911
† 31/3 1964

har, i tron på sin Frälsare, efter ett tåligt buret lidande lämnat oss, äldrig fader och Nordmalings baptistförsamling i sorg och seknad.

Aspeå, Lögdeå den 2 april 1964.
OSKAR RÖNNBERG
Jan
Far och Berry

"Skrifternas tröst: O, vilka flöden. Talet om korsat kraften ej mist, Ljus i vår natt, liv uti döden, Manna i skönen utan all brist".

Jordfästningen äger rum i Salemskyrkan i Mo söndagen den 12 april kl 12.30. De som med sin närvaro vill hedra den bortgångna inbjudes till församlinggården, Nordmaling, efter gravsättningen. I stället för ev. blommor tänk på Nordmalings baptistförsamlings mission.

Meddelas endast på detta sätt.

Karin Rönnerberg, Lögdeå. På tisdagen avled efter en längre tids sjukdom fru Karin Rönnerberg, Aspeå, Lögdeå, maka till fabriksarbetaren Oskar Rönnerberg. Hon var 53 år och sörjes förutom av maken av en son. Fru Rönnerberg var född i Småland. Hon kom i unga år upp till Norrland men vände efter några år åter söderut och läste bl a plats på älderdomsheim. I Stockholm gick hon i sömnadslära innan hon 1944 återbördades till Norrland och där kom att gifta sig. 1946 kunde makarna flytta in i en nyuppförd villafastighet i Aspeå. Hemmet, blommor och sömnad har varit hennes främsta intressen. Den bortgångna var känd som en god och redbar människa, omtyckt som granne. 3.4.1964

Ståtlig syn i Rundviks samhälle

Älgarna försenar posten då fru Linnea Ekman måste vänta medan Rundviks-älgarna ger sig över vägen och mot staketet. (Foto: Anders Åström)

Älgar på besök oroar ortsborna

Älgkvartetten i Rundvik fortsätter att oroa invånarna i industrisamhället. Inte så att älgmammans direkt gått till anfall men hon ser åtskilligt barsk ut där hon går med sina tre telningar och betar Sälj och björk vid vägkanterna. Älgarna har nu gått cirka en månad inne i samhället och är inte alls rädda för människor. Närmast är det väl så att de själva är rädda.

Forts. sidan 15 spalt 1

När kvartetten — älgmamman blev trillingmor våren 1963 — går och betar efter en väg stannar trafiken av. Ingen vågar gå eller cykla förbi.

Vi var nere och tittade på älgarna på torsdagen. De gick då och betade sälg mitt inne i samhället intill en väg. Älgarna var inte det minsta rädda. Vi gick förbi på fyra-fem meters håll. Älgmamman spetsade öronen, men fortsatte att beta. Av älgmammans välmående utseende att döma kommer det att bli smått även denna vår. Kommer vi då att få än värre invasion av älg undrar rundviksborna med bavan.

Djuren är enastående vackra och välfödda. Men Rundviks-borna är inte alls taakterade av älgarna därför att de går och betar inne i trädgårdarna. Tursamt nog lär de dock inte gilla äpplekvist över hövan. Det är endast bilar som älgarna är rädda för. Kommer en bil hoppar de på sidan.

Fru Linnea Ekman, som bär ut post inom samhället, fick ta en annan väg på torsdagen och många andra har fått andra promenadvägar för dessa ståtliga djur, som åtminstone rundviksborna tycker inte passar in i ett samhälle.

80 år fyller den 5 december gårdsägaren Viktor Molin, Tallberg, Nyåker.

Han är född i Tallberg. I unga år började han vid SJ och blev där fast anställd som byggnadssnickare. Han förvärfvade en del av sin faders hemman och drev vid sidan om ett litet jordbruk, som han numera har sålt till en brorson. Som snickare har Viktor Molin gjort sig känd som en skicklig yrkesman och har efter sin pensionering hållit på med diverse hobbysnickerier.

Sex barn har fostrats i den molinska familjen. Sedan några år tillbaka är Viktor Molin änkekman. Självt är han vid god hälsa och följer väl med vad som händer och sker. Nu som förr deltar han aktivt i Tallbergs DUF's verksamhet.

7. 4. 1963

+

Vår kära syster

Thilda Hörnlund

har stilla insomnat. Sörjd, men i ljusst minne bevarad av oss syskon, övrig släkt och vänner.

Håknäs den 6 april 1964.

Ester
Henrik

Är Kristus mitt liv,
är döden min vinning.

Enligt hennes önskan äger jordfästningen rum i stillhet.

Thilda Hörnlund, Håknäs. På Nordmalings sjukstuga avled på måndagen f. d. föreståndarinnan fröken Thilda Hörnlund, Håknäs.

Hon var 86 år och sörjes närmast av syskonen fru Ester Jonsson, Nordmaling, och förre lantbrukaren Henrik Hörnlund, Levar. Fröken Hörnlund var född i Håknäs. Hon var på sin tid kokerska hos patron Haggström på Strömsör och har varit kokerska på tjänstemannas-sar bl. a. i Horndal och i Karskär utanför Gävle. Under de senaste årtiondena har hon bott på Håknäsbacken och var bl a under en följd av år handarbetslärarinna vid den numera nedlagda skolan i Håknäs.

Krönika från Nordmaling

VÄREN KOMMER så sakteliga. De kalla nätterna gör att kung Bore behåller ett visst grepp över läget. Ett är säkert — våren är efterlängtd. Inte minst av dem som drabbats av arbetslöshet så här i vintersäsongens elfte timme. De beredskapsarbeten, som startade under hösten och förvintern med siktet inställt på en motverkan av arbetslösheten, håller på att avvecklas. Det sker tidigare än någonsin.

Det friställdes bl a en grupp arbetare vid ytvattengrävningarna i Nordmalings samhälle den 31 mars. Arbetslöshetsnämnden gjorde en trevare till arbetsmarknadsstyrelsen i avsikt att få en förlängning på beredskapsarbetena, dels för att kunna bibehålla sysselsättningen för de anställda tills dess att vårsolen lyckats tina loss arbetsobjekt i öppna marknaden, och dels för att få grävningarna slutförda så att gatorna på nytt kan asfalteras men det var förgäves. Man gjorde inga avkall på bestämmelserna. Till råga på allt har arbetslöshetsnämnden ingen möjlighet att omplacera arbetskraften vid andra beredskapsarbeten, som pågår längre tid. Uppkomna vakanser får nämligen icke nybesättas, enligt direktiv från arbetsmarknadsstyrelsen.

Arbetsmarknadsrådet i Nordmaling har dock under vintern varit gott. Nordmaling ligger utan tvekan på den bättre halvan av västerbottenskommunerna. Svårigheterna kommer tydligen i själva slutspurt. Dessbättre får beredskapsarbetet med vägomläggningen Klöse-Norrfors fortsätta med oförminskad kraft hela april månad ut. Detsamma gäller även för banarbetena i Nyåker.

KOMMUNENS ÖVERTAGANDE av flygfältet i Olofsfors är i princip klart. Även riksdagen har sagt ja till transaktionen. Nu återstår det bara för kommunen att slutgiltigt lösa vissa detaljer med luftfartsstyrelsen och fortifikationsförvaltningen. Detaljer som borde kunna klaras av rätt snart. Därmed har kommuner, blivit ägare till stora områden för industriell utveckling rent framtidsmässigt sett. Men de kommunala myndigheterna får säkert erfara att inga sparvar kommer flygande i "gapet" så där utan vidare. Vill man vinna något så måste man också väga något. Vissa kontakter har redan knutits till företagare, som har ett visst intresse av att etablera sig i Olofsfors och tiden får väl utvisa vad det kommer att bli av det hela. Någon lätt match får man säkert inte.

8. 4. 1964

H. B.

Nordmalingsbo avtackad vid Konsum-träff

9. 4. 1964

Konsum södra Västerbotten har hållit distriktsstämmor i Norrbystrand, Norrbyskär, Håknäs och Nordmaling. Vid samtliga stämmor representerades föreningen av ordförande Helmer Carlsson, organisationschef Yngve Edvardsson, som kommenterade årsberättelsen, och regionschef Evert Karlsson.

I Norrbyskär valdes till medlemsråd: Edvin Dahlgren, Adolf Ahman, Karl Holmberg, Sirka Holmlund samt Elvy Adén. Att representera vid föreningsstämman valdes Adolf Ahman.

I Norrbystrand utsågs till medlemsråd: Emil Hällman, Folke Lindqvist, Knut Karlsson, Bertil Berggren och Martha Jonsson. Fullmäktige: Bertil Berggren.

I Håknäs rapporterade Hjalmar Strömdahl från medlemsrådets verksamhet under året. Medlemsråd blev: Hjalmar Strömdahl, Ola Forsberg, Greta Jacobsson, Egon Österlund, Ann-Marie Andersson samt Oscar Lundström. Distriktsfullmäktige blev Egon Österlund.

I Norrbystrand uttalade E Hällman ett önskemål om grus eller ev plattläggning utanför fasaden framför butiken. Evert Karlsson lovade att något kommer att göras. Vid stämman i Håknäs fick medlemsrådet i uppdrag att inkomma till styrelsen med ett förslag om hur man bäst skall lösa vattenfrågan vid butiksfastigheten. Vatten finns visserligen men ej tillräckligt för butikens behov.

Vid samtliga stämmor förekom dessutom lotterier, tipping och sång.

Från slakteristämman i Nordmaling. Vid talarstolen Gösta Åström, och bredvid honom Thorild Landström, Mo, och Sixten Sjölund. Bland åhörarna i salen ses från vänster bland andra Adolf Grundström, Mullsjö, Rickard Eriksson, Länged, Albin Olofsson, Ångersjö, Evert Molin, Tallberg, Oskar Holmberg, Nordsjö, och Ivar Lindström, Röbbäck.

9.4.1964

Nordmalings bönder tvekar om fusion med Norrbotten

Slakteriets Gösta Åström och Ivar Lindström kunde vid onsdagens distriktsmöte i Nordmaling redovisa en rekordomsättning på nära 77 miljoner kronor. I efterlikvid utbetalas 12 öre per kg. Ledamöterna ställde sig frågande till den av styrelsen föreslagna fusionen med Norrbottens slakteriförening.

—Gå inte i lagar'n och prata, utan kom på stämmorna och hör och debattera, sade distriktsrådets ordförande, hemmansägare Thorild Landström, Mo, när han hälsade drygt 100-talet jordbrukare i församlingsgården.

Landström blev bönhörd. Ivar Lindström riktigt "kände" den positiva anda som rådde. Han redogjorde för verksamheten som tidigare utföriligt refererats i denna tidning.

Lindström förordade ökad uppfödning av mellankalv och ungdjur. Utslaktingen av 8.000 spädkalvar inom föreningens område ansåg han vara ett alltför stort "svinn".

Torsten Wallander, Järnäs, önskade att föreningen skulle förse medlemmarna med låglands- och köttjurkskalvar. Han skulle ha dem till avel, "inte för att slå ihjäl dem".

På detta svarade direktör Åström att föreningen har beställning på flera hundra SLB-kalvar men att dessa är svåra att få tag på och dessutom är priserna höga. Han hänvisade till möjligheten att genom seminering från köttjurkskalar förbättra produktionen och fick medhåll av Evert Molin, Tallberg, som ansåg att man i möjligaste mån skulle använda befintligt djurmaterial. Kalvylera väldigt noga innan ni köper in dyra djur.

För övrigt tycks intresset nu helt ha svängt över till kreatursraser med bättre köttutbyte. Direktör Åström trodde att inom 15 år kommer den röda och svarta rasen helt att dominera även i Norrland. Gott betyg fick de finska korna som nu börjar komma genom slakteriets förmedling.

Fusion med Norrbotten

— Vem har kommit på den här idén, frågade Torsten Wallander,

— Det är Norrbottens-föreningen, svarade Ivar Lindström och gav en uttömmande redogörelse för de fördelar som båda länens jordbrukare skulle få av en sammanslagning — bla bättre utnyttjande av förädlingsproduktionen som redan nu tar inemot blev det inte beträffande fusionen Västerbotten.

Adolf Grundström, Mullsjö, menade att "än är vi inte mogna att ta ställning. Vi vill givetvis ha största möjliga betalning för våra produkter".

— Om vi i Västerbotten får någon nytta av fusionen ligger i vida fältet, menade Rickard Eriksson, Länged. — Norrbottens-föreningen tillämpar som bekant lägre avräkningspriser.

— När vi för fyra år sedan hade att ta ställning till fusion med Ö-vlks-distriktet fanns det många tvivlare. Nu vet vi att det var till fördel för båda parter, sa Oskar Holmberg, Nordsjö. Han poängterade även att Sveriges slakteriförbund gått med på att bidra med 300.000 kr årligen under fem år för att hjälpa Norrbottens bönder upp i samma prisläge.

Något direkt uttalande för och emot blev det inte beträffande fusionen. De fullmäktige som valdes, Thorild Landström, Mo, Martin Wiklund, Lögdeå, Emil Nyberg, Gräsmyr, Artur Bäcklund, Djupsjö, och Martin

Jonasson, Hörnsjö, skall få utförligt utredningsmaterial innan föreningsstämman fattar avgörande i denna fråga.

Grupplivförsäkringen höjs

Man gick helt på styrelsens förslag om höjning av grupplivförsäkringen från 5.000 kr till 7.500 kr. Under de år grupplivförsäkringen varit genomförd har 860.000 kr utbetalats medan det premiebelopp som utbetalats uppgått till 825.000 kr, bla beroende på en osedvanligt hög olycksfallsfrekvens.

Distriktsrådet, bestående av Thorild Landström, Hans Johagen och Henry Lundström, omvaldes.

Kvarndebatt i Nordmaling

Västerbottens lantmannaförbund fick hård kritik för beslutet att driften vid kvarnen i Håknäs skall upphöra vid mötet med nordmalingsbönderna. Beslutet om indragning får ses mot bakgrunden att man vill slå vakt om den större kvarnen i Olofsfors som drivs av Nordmalings Ångsågs AB. Bolaget har nämligen hotat med att den kvarnen skall läggas ner.

Det var främst från Håknäs och närliggande byar man kritiserade beslutet. Rickard Eriksson, Länged fann det märkligt att man lägger ned en för jordbrukarna så viktig serviceinrättning — speciellt som den gått med vinst och har en föreståndare som vill fortsätta och arbeta vidare. På detta svarade kammer Eriksson att alla kvarnar är en dålig affär och gjorde reklam för att bönderna skulle köpa egna gröpkvarnar.

William Åström, Håknäs, var så kritisk att han sade sig vara beredd säga upp medlemskapet. Distriktsrådets ordförande hemmansägare Adolf Grundström, Mullsjö, förklarade beslutet med att man varit i trängt läge. Ernst Dahlgren, Brattfors, framhöll den bättre servicen vid kvarnen i Olofsfors där man även tar emot slaktmald och där frörensneriet är inrymt.

Fullmäktige i tur att avgå Rudolf Nilsson, Mullsjö, Ernst Dahlgren, Brattfors och Valdemar Holmgren, Hummelholm, omvaldes.

9.4.1964

Nordmalings kommun (8.994 invånare)

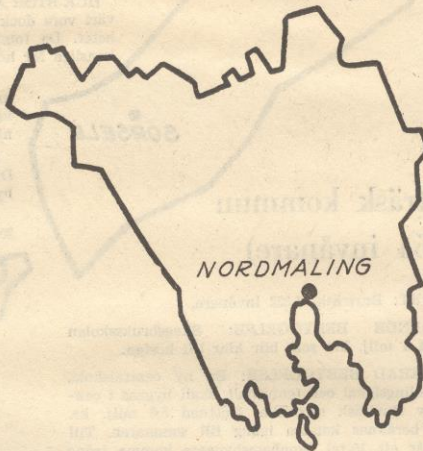
TÄTORTER: Rundvik 1.367 invånare, Nordmaling 1.093, Lögdeå 594 invånare.

PÅGAENDE BEBYGGELSE: I Nordmalings tätort bygger köpman William Waringstam ett större affärs- och bostadshus efter Kungsvägen. Fastigheten kommer att inrymma två affärs- och sex bostadslägenheter. Tredje etappen i utbyggnaden av centralskolan i Nordmaling har påbörjats. Byggnadskostnad c:a 1,7 milj.

PLANERAD BEBYGGELSE: Kommunen har just slutfört inköpet av ett större markområde mellan nya riksvägen och Nordmalings samhälle. Säljare är prästbordet, alltså stiftsnämnden. Förvärvet kostar kommunen nära 300.000 kr. Här räknar man med att uppföra serviceanläggningar intill riksvägen. Vidare får man tillgång till stora områden av industri- och bostadstomter. Under året räknar kommunen med att bygga gator och va-nät för 100.000 kr.

Vattentorn beräknas komma till utförande i Nordmalings samhälle våren 1964. Byggnadskostnad 300.000 kr. Bröderna Sture och Lenart Björklund, Nordmaling, planerar uppförandet av en större bostadsfastighet i Nordmalings samhälle. Till hösten bygger Nordmalings kommun ytterligare pensionärshem, i anslutning till de tidigare. Det blir två byggnadskroppar om tillhoppa 16 lägenheter.

HUR STOR ÄR TOMTKÖN: Man kan knappast tala om någon sådan.

VAD ÄR TOMTKOSTNADEN: Kvadratmeterspriset i Nordmalings samhälle ligger vid cirka 3 kr. Anslutningsavgiften för vatten och avlopp är 2.000 kr. I Rundvik ligger det annorlunda till. Där bygger i stort sett endast bolagsanställda och de får sina tomter gratis av bolaget.

HUR MÅNGA LÄGENHETER BLEV FÄRDIGA I FJOL: Ett 20-tal egnahem uppfördes och vidare färdigställdes 25 lägenheter i flerfamiljshus. I Rundvik uppfördes 4-5 egnahem.

TOTALA SKATTEN INOM KOMMUNEN: Kr. 19:45.

Åldringar i Nordmaling bedrogs på 3.500 kronor

Tre syskon i 70-årsåldern, hemmahörande i en mindre by i Nordmaling, är förtvivlade sedan de i januari i år blivit frånlurade 3.500 kr av en smart mattskojare. De fick tre mattor av mindre värde och ett kvitto undertecknat med falskt namn. Bedrägeriet polisanmälades på onsdagen. Polisen har dock fått ett svagt signalement att gå på. Mannen såg bra ut, var förtroendeingivande samt åkte i en mörk Y-märkt bil — troligen av märket Volvo.

De tre syskonen fick besök av mannen den 21 januari. Han tros vara omkring 30 år och uppgav ett namn som sannolikt var falskt. Han talade om att han ägde en stuga i Hörnefors och att han var tvungen att betala en amortering på 400 kr. Det skulle egentligen ha

gjorts före den 15. På grund av en olyckshändelse påstod sig mannen under sjukdomstiden ha kommit på obestånd.

Han medförde tre mattor som han ville sälja. Det var hemsöjdsalster, påstod mannen, och betingade ett pris av 1.200 kr sammanlagt. Men syskonen ville inte köpa några mattor. Då ville mannen, mot mattorna som pant låna 500 kr. 400 skulle gå till amortering och 100 kr till mat för hustrun och mannens två barn. Syskonen lånade ut pengarna.

Redan vid 9-tiden påföljande dag var mannen tillbaka. Han medförde då en dampås, som enligt mannen ägdes av hustrun. Påsen skulle vara värd 4.000 kr.

Nu berättade mannen att han fått besked av "kamrer Karlsson", att eftersom han inte betalt amorteringen i tid skulle han före kl 12 samma dag inbetala 3.000 kr i annat fall skulle stugan säljas på exekutiv auk-

Forts sidan 12, spalt 4

Åldringar ...

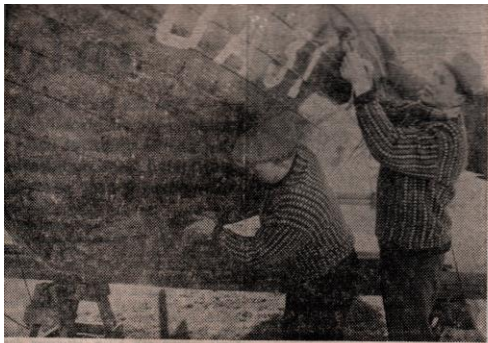
Forts. fr. sid. 1.

tion. Den okände ville nu sälja påsen, men något köp blev det inte. Mannen bad då att få låna telefon och ringa "kamrer Karlsson". "Kamrer Karlsson" kom i telefon och nu ville den okände att ett av syskonen skulle tala med kamrern.

"Kamrer Karlsson" talade i forcerad ton, och hotade om exekutiv auktion och föreslog att syskonen skulle låna mannen pengarna. Syskonen gick efter en stunds parlamentarande med på att låna den okände pengarna — han skulle återbetala dem första dagarna i februari. I all hast skaffades 3.000 kr från banken. Den okände skrev ut ett kvitto tog pengarna och påsen. Sen dess har syskonen inte sett till honom.

Nordmalingspolisen är nu angelägen komma i kontakt med personer, som vid den aktuella tiden haft besök av någon mattförsäljare åkande i en mörk Y-märkt bil.

Vid undersökning har det visat sig att mattorna inte alls var några hemsöjdsalster. De är av bomull och tillverkade i Portugal. Polisen försöker spåra importören och på så sätt möjligen få tag på mattskojaren.

Bröderna Ragnar och Bertil Åberg, Rundvik, i färd med vårtrustin-
ningen av fiskebåten U 31.

Kanal genom Nabbsundet önskas av Rundviks-bor

En kanal genom den cirka 100 meter breda Nabbsundet önskar Rundviks många båtägare. Det skulle betyda en snabb båtled från Nordmalingsfjärden till Rönholmsskärgård. Rundviks båtklubb som räknar nära 150-talet medlemmar muddrade under 1963 Gumpsundet. Genom den nya kulverten som lags under bron till Långbron vid Gavelbänken kan rätt stora båtar gå in i Skäppviken, men där är det stopp.

Att grävmaskiner tar upp en kanal för småbåtar genom Nabbsundet är väl inget större företag, men det kostar trots allt rätt mycket pengar. Det är fråga om vi orkar med det. Det är fråga om livaktiga båtklubbers ordförande, Ragnar Åberg. Till muddringen i Gumpsundet fick man 800 kr från bensinskattemedel. Dessutom ådrog Nordmalings Ångsags AB för mycket en kanal genom Nabbsundet kommer att kosta är ännu inte utrett, men det torde komma att röra sig om bra många tusen kronor.

Båtar och skärgårdsliv, har varit och är rundviksbarnas stora fritids-

nöje. Hur det blir i framtiden är ovisst. Det finns en tendens att sälja de större båtarna. Med den nya vägen ut mot Långbron kan många ta sig ut till skärgården med bil och då har man i stället mindre båtar liggande ute vid stugorna.

Vi har ett gott stöd i bolaget menar Ragnar Åberg. Hiromåret fick vi en båtcrän för småbåtshar- nen vid Skatan - en kran som kostade 4.000 kr. Dessutom har vi fått en båtcrän för "Sibirien" och en för Tullkrokan. Nu underhandlar vi om anskaffning av några mindre vagnar för småbåtar.

På onsdag har klubben sitt års- möte. Då skall Blixt-Einar från Umeå käsera om sportfiske.

Man har eget fiskförsäljningslag och sålde under 1963 för över 20.000 kr.

Anders

Ny väg byggs i Nordmaling

Nordmaling (VK) Rödvikens vägsamfällighet i Nordmaling tog fast form vid ett sammanträde i församlingssgården i Nordmaling på onsdag inför vägförordningsman- nen, ingenjör Algot Nordström, Vål- lingby. Den nya anslutningen, som får karaktären av enskild utfarts- väg då den berör en del fastighets- ägare i Rödvikens blir drygt två kilometer lång och sex meter bred.

Vägen beläggs med oljegrus. Den får sträckningen från E4 vid Ny- åkersvägens anslutning i Rödvikens fram till Drottninggatan i Nordma- lings samhälle, med anslutning till Radhusgränd. Kostnaden beräknas till 200.000 kr. Utöver statsbidrag och sedvanligt kommunalt bidrag kom- mer resterande kostnad, ca 21.000 kr. Att förslagsvis delas mellan den borgerliga kommunen och prästlönebo- stället.

Till styrelse för vägprojektet val- des inspektör Harald Lundberg, kom- munalingenjör Sture Hansson och redaktör Herbert Bylund.

Överingenjör Helge Sköldkvist med Rundviks-industrin i bakgrunden.

Masonitechefen i pension Vemodigt att bli överårig

5.000 blev 60.000 ton
Från Rundvik till Umeå

Överingenjör Helge Sköldkvist, Rundviksverken (66) avslutar i dag en 36-årig pionjärverksamhet inom svensk boardindustri. Det var nämligen 1928 som han kom i tjänst hos Nordmalings Ångsags AB, där han genast tog itu med att bygga Europas första boardfabrik, masonite- fabriken i Rundviksverken. Den industriformen har sedan utvecklats lavinartat och räknar i dag 17 fabriker i vårt land med en årskapacitet på nära 600.000 ton. Till detta bidrar just nu rundviksanläggningen med exakt tio procent eller alltså 60.000 ton. VK har fått en avskedsinter- vju med den ungdomlige boardpionjären, som från och med denna vecka blir umebo.

Överingenjör Helge Sköldkvist är 46-årig ingenjören 1928. Åtog sig upp- född och uppväxt i Adalen. Adals- borna är ju kända för lite äventyr- lighet, men samtidigt utrustade med istskellig framåtanda. När den då 20-
ÅE:s räkning uppföra masonitefabri- ken i Rundviksverken var det in-
Forts. sista sidan spalt 2

Fyra nådeår för Umeå-fängelset

Hos byggnadsstyrelsen har fängvårdens byggnadskommitté förfrågat sig om vilka äldre fäng- vårdsanstalter som ur styrelsens synpunkt lämpligen bör vara ned- lagda år 1975.

I vissa residensstäder pågår statlig nybyggnadsverksamhet eller avses påbörjas sådan i sam- ma eller angränsande kvarter i vilket fängvårdsanstalt är belä- gen. Detta är aktuellt i Gävle, Härnösand, Luleå, Umeå, Uppsala och Västerås.

Såvitt byggnadsstyrelsen i da- gens läge kan bedöma bör med hänsyn till aktuella nybyggnads- objekt fängvårdsanstalterna i Lu- leå, Gävle och Umeå vara ned- lagda före utgången av år 1968, samt anstalterna i Västerås, Upp- sala och Härnösand mellan åren 1970/75.

SAMVERKANSOMRÅDE BILDAT I NYÅKER

11.4.1964
I Tallberg, Nyåker, bildades på tisdagskvällen ett samverkansområde. I området ingår fastighetsägarna inom Tallberg och Högbränna. Den samlade skogsarealen uppskattas till nära 4.000 hektar. Av de vid mötet närvarande blev det 100 procentig uppslutning.

Länsgjämstare Abel Ohlsson, läns-skogvaktare Lennart Karlsson och faktor Emil Ekstig redogjorde för samverkansområdets fördelar när det gäller att samordna vägfrågor, dikning, avverkningar m.m. Evert Mo-

lin blev sammankallande. Som biträde vid områdets upporganisation kommer skogstjänsteman Arnt Lundberg och läns-skogvaktare Lennart Karlsson att biträda.

Dramatisk nattbrand i Rundvik

11.4.1964
Rundvik (VK) Vid en brand natten mot fredag hos smörjaren Harald Carlsson i Rundvik blev det betydande skador och dessutom blev ägaren rökförgiftad under bekämpningen av eldgården och var nära att förlora medvetandet. En granne som kom tillstädes fick hjälpa honom ut.

Branden upptäcktes vid 23-tiden på kvällen, strax efter det att Carlsson gått i säng. Han kände branddukt och vid närmare undersökning visade det sig att rök trängde upp från källartrappen. Eldgården kunde också lokaliseras till källaravsnittet och främst då trappuppgången, som blockerades av rök och eld.

Forts. sista sidan spalt 3

Dramatisk...

Forts. från sidan 1

Carlsson väckte sin fru samt sonen med sin familj som bebor övre våningen. Sedan lyckades han tränga in i källaren via ett källarfönster. Han hade en gummislang kopplad till vattenkranen i källaren men det elektriska lyset fungerade inte och han fick angripa eldgården i egyptiskt mörker. Men rökutvecklingen var svår och Carlsson var ytterst nära att svimma av när en granne, Nils Boberg, skyndade till och blev till hjälp. Även brandkåren tillkallades och elden kunde släckas. Men då hade betydande skador även åsamkats de båda våningslägenheterna genom hetta och rök.

Hur elden uppkommit är en gåta. Carlsson hade tidigare på dagen gjort vissa målningsarbeten och hängt upp sina skyddskläder i trappuppgången. Det var tydligen där som elden började. Fastigheten torde vara försäkrad till betryggande belopp.

Deklarationsmål i nordmalingsting

11.4.1964
Extrating hölls i Nordmaling på fredagen. En åkare från en Bjurholmsby stod tilltalad för värdslös deklARATION. Han hade underlåtit ta upp inkomster på totalt 10.000 kronor, varigenom skatt på 2.475 kr undandragits. Han dömdes till 2.500 kronors böter.

En annan deklarerant från Bjurholm hade ej upptagit inkomst av traktementen och reseersättningar på sammanlagt 2.194 kronor, motsvarande en skatt på 610 kronor. Han dömdes till 700 kronors böter. I övrigt utdömdes dagsböter för ett par smärre trafikmål samt för smuggling.

DÖDSFALL

13.4.1964
Elin Dahlberg, Bredvik, Nordmaling. Hos dotter och svärson i Domsjöverken avled på lördagen fru Elin Dahlberg f. Isaksdotter, maka till framlidne byggnadssnickaren Karl

Dahlberg, Bredvik, Nordmaling. Hon var nyss fyllda 80 år och sörjes närmast av tio barn, svärdöttrar, svärsoner, syskon, barnbarn och barnbarnsbarn.

Hon var född i Nordsjö, Norrfors. Under de första åren av sitt äktenskap var makarna Dahlberg bosatta i Norrmark, en liten avlägsen väglös by i Nordmalings socken. 1909 förvärvade de en fastighet i Bredvik. Tolv barn har fostrats inom hemmet varav tio är i livet. Hemmets arbetsbörda blev så mycket större som maken en längre tid var sjuklig. Han avled 1935 efter närmare 20 års sjukdom. Fru Dahlbergs gärning som maka och mor har varit enastående i sitt slag men hennes hälsa var god långt in på ålderns höst. Hon var varmt religiös och verksam inom Bredviks missionsförening.

Vår älskade mor

Elin Dahlberg

* 27/2 1884 † 11/4 1964

har efter en tids sjukdom stilla insomnat i tron på sin Frälsare. Sörjd och saknad men i ljus och tacksamt minne bevarad av oss barn, mågar, sonhustrur, barnbarn och barnbarnsbarn, syskon, övrig släkt och många vänner.

Domsjöverken och Bredvik den 11 april 1964.

Barnen

Moder, du som slutat striden
Och till vila lagt dig ner
Nu du funnit friden
Som ej denna världen ger.
Allt bekymmer, sorg och smärta,
Som dig följt på livets stig
Och som sårat har ditt hjärta
Är för evigt skilt från dig.

Jordfästningen äger rum i Nordmaling gravkapell den 18 april kl 14. De som med sin närvaro önska hedra den avlidnas minne inbjudes efter jordfästningen till föramlingsgården.

— Meddelas endast på detta sätt. —

I stället för blommor tänk på missionen.

Missionärsparet Kerstin och Assar Berggren med 1-åriga sonen David.

Bergsjöson-reser till Brasilien som missionär

16.4.1964
I dag torsdag lämnar 29-åriga Assar Berggren snörusket i norr och sitt hem i Bergsjö, Norrfors, för en långresa mot södern. Målet är Brasilien där han under sex år skall verka som Örebro-missionens missionär. Med sig på resan har han sin östersundsfödda maka Kerstin och 1-åriga sonen David. På lördag skall missionärfamiljen embarkera danska m/f Virginia i Köpenhamn. 18 dagar beräknas färden ta till den brasilianska fyramiljonersstaden Sao Paulo.

— Det är inte mycket att säga. Gud kallat dem får vi böja oss och glädjas över att de reser ut för att sprida Hans budskap, säger fru Astrid Berggren, Bergsjö och maken hemmansägare i Bergsjö och instämmer. Jag är själv troende berättar han och när nu våra ungdomar känner kallelsen är det inte roligt att försöka tala dem emot. Men nog tycker jag att det är lång tid sedan.

Assar Berggren är ende sonen i det bergsgrenska hemmet och det är naturligt att mor och far är lite ångsliga inför avfärden. Men de är beredda. 1951 kom Assar med i Nordmalings baptistförsamling och efter bibelskolan började han 1955 som evangelist. Åren 1958—62 gick

han missionsskolan och efter examen har han tjänstgjort som pastor i Rydsnäs i Östergötland inte långt från Eksjö. På bibelskolan träffade han sin maka. Det blev förlovning och när båda var klara med sin missionärsexamen gifte de sig sommaren 1962.

Det första året kommer missionärerna Berggren (vilka båda helt kommer att ägna sig åt själavårdande uppgifter) att vara förlagda till Campinas i staten Sao Paulo där de skall lära sig portugisiska och sätta sig in i landets förhållanden.

Örebro-missionen har i Brasilien inte mindre än 62 aktiva missionärer. Egna dispensärer, barnhem och ålderdomshem. Assar Berggren kommer att underhållas av Ebanezerförsamlingen i Linköping och fru Kerstin av församlingen i Vimmerby.

Med sig på resan till Brasilien har de missionärsparet Rune Söderberg, Örnsköldsvik. De har redan tjänat en sexårs-period i Brasilien och reser nu åter med sina tre barn.

Den 1 mars avslutade familjen sin tjänst i Rydsnäs och har sen dess hunnit vara med om avskedsmöten i Linköping och Östersund. På söndag var det Nordmalings baptistförsamlings tur att ta avsked av den unga familjen. Församlingens vice föreståndare Erik Andersson, Lögdeå, önskade dem lycka till liksom fru Gudrun Forsberg, Mo. Tal hölls även av pastor Gregor Allerth. Han skall till hösten tillsammans med sin maka Mari, dotter till köpman Holger Lindberg och hans maka Maud, Mo, Lögdeå, och minderårig dotter resa samma väg.

Anders

Krönika från Rundvik

17.4.1964
DET RIKTIGA värtecknet går vi ännu och väntar på här i Rundvik, nämligen att det första fartyget för säsongen skall lägga till i hamnen. Skeppningschefen Ake Andersson ger oss dock det lugnande beskedet att m/s Venia, som första fartyg för säsongen, väntades redan den 6 april. På grund av en del förskjutningar blev tiden sedan ändrad till den 17. Allt tyder dock på att m/s Venia, med assistans av statsisbrytare, skall vara här då. Fartyget lämnade i måndags Gottland, för att lossa kalksten i Hörnefors. I Rundvik skall fartyget lasta ca 900 ton masonite, varav ca 500 ton på England och resten på Holland. Ytterligare en båt, som skall lasta trävaror, är aviserad till omkring den 20:de. Något säkert besked är dock inte lämnat.

Årets vinteruppehåll för sjöfarten på Rundvik får betecknas som ungefär normalt, dvs ungefär två månader. År 1961 var dock rekordår. Sjöfarten var igång hela året. Minst ett fartyg per månad lade då till i hamnen, även under vintersäsongen, berättar herr Andersson.

TEATERINTRESSET, eller snarare bristen på teaterintresse, har nu fått den tråkiga följden att Nordmalings kommun blivit helt utan teaterföreställningar. Det finns ingen möjlighet att driva teaterverksamheten här, med det dåliga publikunderlag, som nu finns, berättar eldsjelen i riksteaterns lokalförening i Rundvik, Sven-Olof Bergénholm. Vi har från Nordmalings Ångsäg fått ett årligt anslag av 2.000 kronor, men hela detta belopp gick åt för att täcka utgifterna för höstens föreställning. Vi har därför nu tvingats upphöra med teaterföreställningarna, något som tidigare inte behövt tillgripas sedan någon gång på 40-talet, då man hade uppehåll i teaterverksamheten ett par år. Det är en ledsam situation vi nu råkat in i, allra helst som även Hör-

nefors tvingats upphöra med sina föreställningar. Nu kvarstår i våra trakter endast Husum, där man fortfarande driver teaterverksamheten. Vi kommer emellertid att starta på nytt igen, om vi kan få garantier för ett publikunderlag som gör att verksamheten åtminstone går ihop, slutar hr Bergénholm, som sedan år 1952 stått i ledningen för teaterns lokalavdelning i Rundvik.

ALGKON med sina tre kalvar, som nu ungefär ett år vandrat omkring i och omkring samhället har utan tvekan blivit något av en sevärdhet. Det är inte många av dygnets timmar algfamiljen får vara ifred för nyfikna. Det hör ju inte till vanligheten att ha en hel algfamilj strövande omkring i samhället. Det finns de som starkt ivrar för att algfamiljen skall få vara ostörd, men det stora flertalet rundviksbor klagat dock bittert på algarnas framfart framförallt i trädgårdarna.

Häromdagen tvingades polisen rycka ut för att försöka förmå algarna att återvända till skogen, men då hade algarna självmant behagat dra sig undan.

SAMHÄLLSBILDEN tar förvisso mycket stor skada av ett flertal gamla och mer eller mindre fallfärdiga byggnader, som får stå kvar inne i samhället och skräpa. Ett av de värsta exemplen torde vara den gamla fallfärdiga och halvt uppruttnade byggnaden efter vägen mot den skuggade Tullen. Byggnaden och uthuset har nu stått övergivet i 20 år, sedan ägaren för många år sedan intogs på sjukhus. Byggnaden är full med möbler, som står och ruttnar ner tillsammans med huset. Alltsammans utgör en skamfläck i samhällsbilden. Vad säger förresten samhällets skönhetsråd? Är inte tiden inne för en sanering?

Solo

KÄRANDEKRAV: 18.4.1964

Lägg ner sågen i Örsbäck eller minska skakningarna

Twisten mellan en sågägare och en hemmansägare i Örsbäck, Öreälvs, ger säkerligen upphov till en intressant rättegång i Nordmaling den 20 maj. Hemmansägaren har stämt sågägaren för att dennes ramsåg ger upphov till så kraftiga markvibrationer att hemmansägaren och hans familj störs. I sin första stämningssökning yrkade bl. a. hemmansägaren att sågägaren vid visst vite skulle tillse att olägenheterna förebyggdes, men vid förberedelse inför häradsförordning Gösta Hammarström på fredagen skärpte kärandeombudet, advokat Bengt Thoms kraven och begärde att sågägaren skulle åläggas att vid visst vite upphöra med sågverksdriften kommande årsskifte om inte olägenheterna innan dess eliminerats.

Mål av det här slaget är tämligen unika. Det har rubriken skadestånd på grund av immissioner, och rör förhållandet mellan grannar. Det heter nämligen i lagen att "ej må någon nyttja fastighet på sådant sätt, att grannar utsätts för buller, skakningar, rök m.m."

Buller och skakningar är det således fråga om i det här fallet, och det av så betydande art, menar hemmansägaren, att han och hans familj riskerar allvarliga psykiska men. Tidigare fanns en ängsåg på platsen, men det var först när den nuvarande ramsågen installerades, i mars 1937, som bekymren började.

Statens institut för folkhälsan har på begäran av länsstyrelsen gjort en undersökning på platsen och konstaterat att störningarna medför hygienisk olägenhet för hemmansägaren och hans familj, en olägenhet som dessa inte kan vara pliktiga att tåla.

Svårt finna lösning

Under fredagens förberedelse diskuterades skakningarna ingående och även frågan om hur dessa skulle kunna elimineras. Man har nämligen inte kunnat komma fram till någon lösning. Visserligen har sakkunniga uttalat sig, och även kommit med en del förslag. Men hur dessa kommer att utfalla vet man inte. Kostnadsberäkningarna skulle kunna bli så stora, framhöll svarandeombudet, advokat Sven Övergaard, att sågägaren lika gärna kunde inställa driften.

Att advokat Thoms ändrade sitt primärkrav till att begära att driften vid sågverket skulle läggas ner om inte olägenheterna eliminerades, berodde bl.a. på svårigheterna att dra gränsen för var olägenheterna börjar och slutar. Det är inte meningen att eliminera varje liten darrning i marken, och det är förmodligen omöjligt att göra anläggningen skakfri.

Ingen vill stjäla sågägaren

— Vi har velat gå på en mjukare linje, men ändrar för klarhetens skull vårt förstahandsyrkande till nedläggning av sågverksdriften, om ingen bättre lösning sker sade advokaten, som också påpekade att det i målet föreligger en klar konflikt mellan ett allmänt och ett enskild intresse. Ingen vill stjäla sågägaren, som driver ortens enda industri. Men hemmansägarefamiljen har blivit utsatt för ofantligt lidande, och anser det viktigast att olägenheterna elimineras. Hemmansägaren och hans familjs

hälsa måste gå före sågägarens intresse att fortsätta med sågdriften. Detta givetvis under förutsättning att olägenheterna bedöms vara så stora att hälsan verkligen äventyras.

Hemmansägaren yrkar också skadestånd av sågägaren, först och främst 17.000 kronor för tiden fram till den 15 november och därefter 200 kronor i månaden så länge olägenheterna fortsätter. Alternativt med det sistnämnda yrkandet förbehåller han sig att föra ytterligare talan senare för tiden efter den 15 november i fjol.

Olägenhet mot olägenhet

Advokat Övergaard ansåg att det var orimligt att yrka sågverksdriftens upphörande så snart och jämförde den olägenhet, omräknat i pengar som hemmansägaren och hans familj lidit med de ekonomiska konsekvenserna, både för sågägaren och andra berörda, som en eventuell nedläggelse av sågen skulle innebära. Svarandesidan anser inte olägenheterna vara av den art att de utgör ersättningsgiltigt intrång. Så pass mycket är man skyldig att tåla, menade advokat Övergaard.

Skakar andra sägar

Hur är det med andra sägar av samma slag. Ger de också upphov till liknande markvibrationer? Någon jämförelse har inte gjorts, och låter sig svårigen göras. En sådan, anser käranden, bör inte göras i exempelvis ett industrisamhälle, där buller är vanligare, utan på en lika liten, lugn och fridsam ort som Örsbäck. I en idyll som denna innebär skakningarna en olägenhet, som man inte är van vid.

Vid rättegången i Nordmaling, som preliminärt utsatts till den 20 maj kommer kärandesidan att som sakkunnigt vittne höra t.f. professorn Mats Berlin vid Statens institut för folkhälsan. Dessutom skall naturligtvis hemmansägaren och hans hustru berätta om de olägenheter de lidit av skakningarna från ramsågen.

Syngång på platsen

Svarandesidan ämnar höra sågägaren själv, men också representanter för en teknisk byrå i Stockholm och från den firma i Söderhamn som levererat sågen. De senare skall höras om undersökningar i samband med anläggningen och om möjligheterna att eliminera skakningarna. Syngång kommer också att företas på platsen, så att häradsrätten själv får en möjlighet att övertyga sig om i hur hög grad det skulle vara ett lidande att bo granne med den skakiga sågen i Örsbäck.

17.4.1964
Thule öppnade
Rundviks hamn

Nordmaling (VK) Isbrytaren Thule föreligger inte. Forcerade på torsdageftermiddag Nordmalingsfjärden och öppnade sjöfarten på bl.a. Rundvik. Redan i dag väntar man också den första fartygs-gästen för året, eller rättare sagt skeppningssäsongen. Det blir M+F Wenia som lastar 900 ton masonite på Holland och England.

"Guldsmucken" retar damer i Nordmaling

Nordmaling (VK) Att köpa ett guldarmband för 10:30 låter väl fint. En del damer i Nordmaling har fått ett sådant erbjudande av en firma i Johanneshov i Stockholm. Utan vidare har de fått en försändelse som innehåller ett guldarmband. Lösen 10:30.

Sedan de löst ut försändelsen visar det sig att paketet visserligen innehåller ett armband, men att "guld" till 99,9 procent består av aluminium.

Hur många har gått på den här "niten", frågar man sig i Nordmaling. Det har också bekräftats att en fru i Norrbystrand i Härnösand på torsdagen fick en liknande försändelse. Inte heller hon har gjort någon som helst beställning.

Manfred Aberg, Rundviksverken. I

sitt hem i Rundviksverken avled natten till fredagen förte sågverksarbetaren Manfred Aberg. Han var 68 år och sörjes närmast av maka Mimmi, f. Sjöberg samt barnen Ola, sågverksarbetare, Rundvik, Ingrid, affärsbiträde, Stockholm och Birgitta, maka till grävmaskinist Sven Gunnar Johansson, Norrköping, barnbarn samt syskon.

Aberg var född i Rundvik. Där började han redan i unga år att arbeta i brädgården och blev sågverksindustrin trogen fram till sin pensionering. Han var känd som en lugn och fridsam människa och ägnade sin fritid helt åt familjen och det egna hemmet. Under de senaste månaderna har Aberg varit sjuklig.

August Forsberg, Lögdeå. På Nordmalings sjukstuga avled på fredagsmorgonen hemmansägaren och träarbetaren August Forsberg, Mo, Lögdeå. Han var 77 år och sörjes närmast av maka Dagmar, f. Forsberg, barnen Ragnvald, kamrer i Borås samt Irene,

**Rundviks-chefen
avtackad**
20.4.1964

Nordmaling (VK) Överingenjör
Helge Sköldkvist, Rundviksver-
ken avtackades vid en festlighet i
tjänstemannamässen i Rundvik på
lördagkväll. Tjänstemännens tack för
ett gott kamratskap tolkades av bola-
gets verkställande direktör Arthur
Brunnberg, som överlämnade tjäns-
temännens minnesalbum, utfört av
konstnären Bror Jonsson, samt en
bricka i gammalt silver. Rundviks
municipalsamhälles tack framfördes
av municipalnämndens ordförande,
förman Gunnar Nilsson, som även
överlämnade blommor. Tjänsteman
Henry Oldberg talade på IFK Rund-
viks vägnar och tackade den avgä-
ende överingenjören för många års
varmt intresse för idrottslivet i Rund-
vik. Sköldkvist fick som minne ett
tennfat samt plakett. Folkskollära-
rinnan fru Ester Boström tolka-
de spinnsidans avskedsord till fru
Amy Sköldkvist. Även manskören
medverkade vid festligheterna och
körens mångårige ledare, förvaltare
Carl Degerman, överlämnade blom-
mor till hr Sköldkvist och tackade
för visat intresse för det kulturella
livet i Rundviksverken.

+

Min käre make,
vår far och min morfar
**Erik August
Forsberg**
• 26/10 1886
† 17/4 1964

har i djup sorg och saknad
lämnat oss, syskon och övrig
släkt och vänner.

Mo, Lögdeå, den 18 april 1964

DAGMAR FORSBERG
Irene och Ingvar
Margareta
Ragnvald och Sonja

Nu slut är smärtan
Du funnit frid
Men lämnat hjärtan
Som sakna Dig

Jordfästningen äger rum i Nord-
malings gravkapell lördagen den
25 april kl 14.00. De, som med sin
närvaro önskar hedra den bort-
gångne är varmt välkomna. Efter
jordfästningen minnesstund i För-
samlingsgården, Nordmaling.

Meddelas endast på detta sätt.
20.4.1964

Hemmansägare Wiktor Jonsson, Hörnsjö framför bybornas tack för god kundtjänst. 20.4.1964

Televeteran i Hörnsjö avskedshyllades varmt

— Det är förvånansvärt vad 150 te-
lefonabbonenter kan ställa till med
om de ringer alla på en gång —
då skulle man ha TV-ruta på tele-
fonerna så abonnenterna finge en
föreställning om hur svårt det kan
vara att koppla alla samtal på en
gång, säger växelstationsföreståndaren
i Hörnsjö, Ivar Sjöström, som
i torsdags pensionerades efter en nä-
ra 30-årig tjänst. Sjöström har dock
goda betyg för sina abonnenter.
— Vi har varit som en enda stor
familj, säger han, och nu känns

50 år fyller den 21 april landsfiskal
Lennart Levander, Nordmaling.
Han är född i Taveljö. Efter av-
lagd studentexamen i Umeå 1934 kom
han till krigsskolan i Karlberg där
han tog sin reserv-
officersexamen
1936. Men därmed
slutade i stort sett
militärlivet för
hans del. Han blev
landsfiskalselev i
Jörn, och har un-
der årens lopp
tjänstgjort vid
samtliga landsfis-
kalsdistrikt i länet.
1946 tog han sin
distriktsåklagar-
examen vid Stock-
holms högskola.
1949 blev han landsfiskal i fjällkom-
munen Tärna. Och det passade ho-
nom bra, ty han är fjällbiten som få.
I Tärna deltog han aktivt i arrange-
manget för utförsäknings och var
bl a tävlingsledare vid Tärnas första
svenska mästerskap i utförsäkning
1956.
1958 blev han landsfiskal i Nord-
maling. Snart är det dock uppbrott
igen. I samband med polisväsendets
förställda nästa årsskifte blir han
förflyttad — vart är ännu inte klart.
Landsfiskal Levander har gjort sig
känd som en duktig och ambitiös
polischef.
I Tärna var han byggnadsnäm-
ndens ordförande. Under hela sin tid i
Nordmaling har han varit verksam
som civilförsvarschef.
Skidfrämjandets lokalavdelning i
Nordmaling har i Levander en myc-
ket aktiv styrelsemedlem och han
har verksamt bidragit till att främ-
jandet fått en skidstuga på Allidber-
get. Högtidsdagen firas i Tärna.
20.4.1964 H. B.
det som jag skulle ut på en lång,
lång resa. Sjöström har inte helt
kopplat ifrån ansvaret för sina abo-
nenter. Jag står gärna till tjänst
med råd och anvisningar om någon
kommer i en brydsam situation med
sina telefonkontakter, säger han.
Den händelserika dagen började
med provringningar kl 6 på morgo-
nen och kl 7 fungerade automatise-
ringen perfekt. Så vidtog uppvakt-
ningarna. Från telegrafverket upp-
vaktade telegrafkommissarien, lin-
jemästare och förmän samt sex lin-
jearbetare. Från byn uppvaktade
hemmansägare Wiktor Jonsson som
lämnade ett presentkort från byns
abbonenter, och framförde deras tack
för de gångna årens goda kundtjänst.

Studieflit i Nordmaling

21.4.1964

Kurslut i matlagning. Från vänster hushållslärare Sonja Knuts, fru Gunilla Lundström och fru Margareta Lövby.

I liberala studieförbundets regi pågår sedan eftervinterns början i Nordmaling kurser i flamsk vävnad och matlagning. Vid kursen i flamsk vävnad deltar 28 damer, uppdelade på två grupper. Ledare är vävlärarinna Eivor Ländström. Matlagningskursen, som hushållslärare Sonja Knuts vid Levar lantshällsskola har hand om, avslutades i förra veckan.

Rundviks-pensionär skadades vid krock

21.4.1964

Nordmaling (VK). Vid en våldsamt bilvält på måndagen i Nordmaling, på vägen Brattfors-Levar, skadades en 75-årig pensionär från Rundviksverken, som var ute i sällskap med några ungdomar. Mannen fick revbensbrott men kunde återvända hem sedan han plåstrats om av läkare. Bilen slog helt runt och fick främre delen av taket intryckt. De tre ungdomarna i bilen undkom utan nämnvärda skador.

Nordmalings-konferens på högsta militärnivå

22.4.1964

Aldrig tidigare torde Nordmaling ha gästats av så många höga militärer som i dessa dagar. Armechefen general Curt Göransson, chefen för armestaben generalmajor Stig Synnergren och militärbefälhavarna, generalmajorerna Arne Mohlin, Boden och Malcom Murray Östersund, har samlat omkring sig samtliga förbandschefer och militärområdesbefälhavare från 2a och 6:e militärområdet för årets s k milömöte Nord.

Det rör sig om en rent rutinmässig sammandragning. Liknande milömöten hålls varje vår för Milo Syd, Milo Central och Milo Nord. En bidragande orsak att Nordmaling blev mötesplatsen för det högre militärbefälet från Kiruna i norr till Gävle i söder är de goda förläggningsmöjligheter och övriga lokaler som finns i samhället och dess närhet.

— Som regel har milömöte Nord tidigare hållits i Boden eller Östersund, berättar stabschefen på 6:e Milo överste B. Jansson, Boden. Nu vill vi pröva en någorlunda central plats för båda militärområdena där vi i lugn och ro får dryfta för upplägningen av vårt försvar viktiga frågor.

Nordmalings församlingsskärd är mötesplatsen för överläggningarna. Milömötet avslutas på torsdag.

Fabriksbrand i Nyåker

22.4.1964 Vattnet tröt och byggnaden ödelades.

Ingenting kunde räddas när Nyåkers tunnbrödsfabrik genom en explosionsartad brand på tisdagseftermiddagen helt ödelades. Nyåkers och Nordmalings brandkårer kunde trots snabb utryckning inte begränsa elden, speciellt som man hade dåligt ställt med vatten för denna del av samhället. Vattennätet höll inte trycket och den brandbassäng som finns tömdes snart.

Tursamt nog var det nära nog vindstilla. Ingen av de närliggande byggnaderna var därför direkt hotade. Den brunna fastigheten ägdes av herr Adolf Norlund, som där under drygt ett halvår drev tunnbrödsbageri. Byggnaden, uppförd av timmer i två våningar och renoverad under senare år, var jämte lösöret försäkrad för något över 100.000 kr, vilket torde täcka värdet.

Man hade hållit på med bakning under dagen och den troligaste brandorsaken är överhettning från den vedeldade ugnen. Strax efter kl 13 hörde Norlund, då sysselsatt i bageriet, hur det small till uppe i lägenheten. När han kom upp var den övre våningen fylld av rök och eld.

Nyåkers brandkår hade svårt att få vatten i det inledande skedet — brandposterna höll inte trycket — och när Nordmalings brandkår kom till platsen var byggnaden redan övertänd.

Lokalerna i nedre våningen har använts som bageri under många år. De renoverades under 1963. I övre planet bodde Norlund med sin familj i en lägenhet som helt renoverades så sent som 1960.

Första båten till Nordmalings hamn

Sjöfarten på Nordmaling öppnades för säsongen på måndagskvällen då m/f Framnäs anlände för lossning av bensin och olja. Det var Wirén-bolagets, Piteå, bogserbåt Renö som bröt rännan in till hamnen. Renö hade åtskilliga besvär att forcera den drygt 50 cm tjocka fjärdisen. Skeppning av trävaror över hamnen väntas först i början av maj. 21.4.1964

De blindas vänner 22.4.1964 på Rundviks-visit

Nordmaling (VK) De blindas vänner, med fru Thora Kristensson i spetsen, hade på tisdagen ordnat en trevlig sammankomst för de blinda i Nordmalings-bygden, där även komminister Sigvard Spinnell deltog.

Det hela förlades till tjänstemannamässen i Rundvik, där man åt middag. 20-talet blinda hade hörsammat kallelsen och Rotaryklubbens medlemmar svarade för transporten av de inbjudna.

Utöver fru Kristensson medföljde från Umeå fruarna Jenny Holm, Anna Johansson och Ruth Karlsson. Efter middagen följde ett samkväm där de blinda själva svarade för underhållningen. Gustav Jonsson spelade dragspel, Sixten Rossander, Lögdeå, och fröken Gun-Mari Moström sjöng. Fru Kristensson avslutade med ett tal och deklamerade en dikt från sin skoltid.

Det hela avslutades med en andaktsstund i Nordmalings kyrka.

50 år fyller i dag, onsdag, fru Elsa Johansson, Gräsmyr och hennes tvillingssyster Ester Nyberg, Hummelholm Öreålv.

Fru Nyberg (tv på bilden) är gift med hemmansägaren Hennard Nyberg medan fru Johansson är maka till hemmansägaren Henrik Johansson. 22.4.1964

Titt på Nordmalings-kask

24.4.1964

Överste Tore Wigfors, Kiruna, och hembygdsföreningens sekreterare redaktör Herbert Bylund tittar på den gamla kasken.

NORDMALINGS HEMBYGDSMUSEUM fick mycket gott betyg när det på torsdagen, efter avslutningen av milomötet Nord fick besök av bl a chefen för arméstaben, generalmajor Stig Synnergren, överste Georg von Boisman, sektionschef i arméstaben överste Lennart-Brant Lundin, chef för Kalix försvarsområde och överste Tore Wigfors, försvarsområdeschef i Kiruna.

Museet visades av hembygdsföreningens sekreterare redaktör Herbert Bylund. General Synnergren var väl förtrogen med alla de gamla bruks- och prydnadsföremål som finns bevarade i det i sitt slag förnämliga museet. Redan i pojkkåren fick han stifta bekantskap med gammal norrländsk bondekultur.

Överste Wigfors, som i ett tiotal år förestått armémuseet i Boden visade ett levande intresse för allt som är gammalt och fornt. En sak fick hembygdsföreningen tillrättalagd. Uniformsmössan som finns i museet är ingen "kask" från kriget mot ryssarna i början på 1800-talet utan av betydligt senare datum. Man tippade omkring 1860. Mössan lär dock vara unik. Armémuseet i Boden tex har ingen liknande i sina samlingar.

Missionärspår 24.4.1964 lämnar Hörnsjö

Avskedsmöte hölls i Gräsmyr EFS på onsdagen för makarna Emmy och Harry Lundeberg, som med sina fyra barn på söndagen lämnar hembygden, för att återvända till EFS missionsfält i Tangayika.

Bönhuset var fyllt av missionsvänner från flera byar när mötet inleddes av Margareta Johagen. Sånggruppen sjöng och Gräsmyr-flickan Emmy Lundeberg berättade minnen från första perioden som missionär. Hon är sjuksköterska och maken präst och byggnadsarbetare. Det senare yrket har han haft största nytan av i den uppgift han haft, att organisera och bygga läkarmottagning, vårdavdelningar samt bostäder på Ilembula missionsstation.

Även Harry Lundeberg visade bilder och berättade från arbetet i Afrika.

Sist lämnades ordet fritt för minnesord till de utresande. Missionärernas föräldrar talade och hemmaföreningens välgångsönskningar framfördes av Hans Johagen.

Fabrikör Fischer visar upp sitt lilla "nypatent", en säkerhetsströmställare, eller som den även kallas fuktbrytare. 24.4.1964

Nordmalingsbo fick vattentät pumpidé

Fabrikör Helmuth Fischer i Nordmaling, ägare till Fischer-Verken med pumpar som huvudprodukt, har i dagarna fått en ny patent till sina pumpar, en säkerhetsströmställare eller fuktmätare, om man så vill.

Den lilla tingesten, som sitter nästan längst ner inne i de dränkbara pumparna, är hur enkel som helst men ändå så unik att den gick raka "spåret" hos patentverket dvs utan förelägganden, och det brukar vara rätt unikt.

En dränkbar pump måste självfallet vara tät. Men en olycka kan hända, axeltätningen kan bli defekt, och så har man vatten inne i den del av pumpen där man har den elektriska motorn. Och den fortsätter att snurra tills fukten åstadkommer överslag. I nio fall av tio har man då lindningen av motorn förstörd.

Den säkerhetsströmställare som Fischer nu konstruerat har det goda

med sig, att när vattnet tränger in i pumpen och fuktar ett papper av läsktyp bryts strömmen till motorn. Den stannar innan motorlindningen hinner skadas.

Fabrikör Fischer började intressera sig för pumptillverkning redan i början på 1950-talet och har sedan flera år tillbaka helt koncentrerat sig på produktion av pumpar. Just nu har han beställningar inne för leverans till bla Indien och rörelsen är på väg mot en större utveckling.

H. B.

DÖDSFALL

Jenny Sofia Forsberg, Nordmaling. På Nordmalings sjukstuga avled på torsdagskvällen f husföreståndarinnan fröken Jenny Sofia Forsberg, Länged, Nordmaling. Hon var 77 år och sörjes närmast av tre syskon samt syskonbarn.

Den bortgångna var född i Länged. Efter att i en följd av år ha varit ute och tjänat andra kom hon hem för att vårda sina åldriga föräldrar. Sen deras död har fröken Forsberg förestått hemmet för en broder. Lugn och försynt har hon gått sin väg fram genom livet och gjort sig aktad och omtyckt i bygden. Från unga år har fröken Forsberg varit medlem i Längeds lutherska missionsförening och har på olika sätt aktivt verkat för föreningen. Fröken Forsberg har varit rätt pigg och vital ända fram till dess en svår sjukdom för några månader sedan började bryta ned henne. 25.4.1964

25.4. 1964

Vår kära syster

**Jenny Sofia
Forsberg**

* 24/4 1887

† 23/4 1964

har, i tron på sin Frälsare, efter en längre tids sjukdom, lämnat oss, släktingar och vänner i sorg och saknad.

Länged, Nordmaling
den 24 april 1964.

Syskonen

Ett hjärta av godhet har slutat
att slå
Den eviga vilan har kommit.

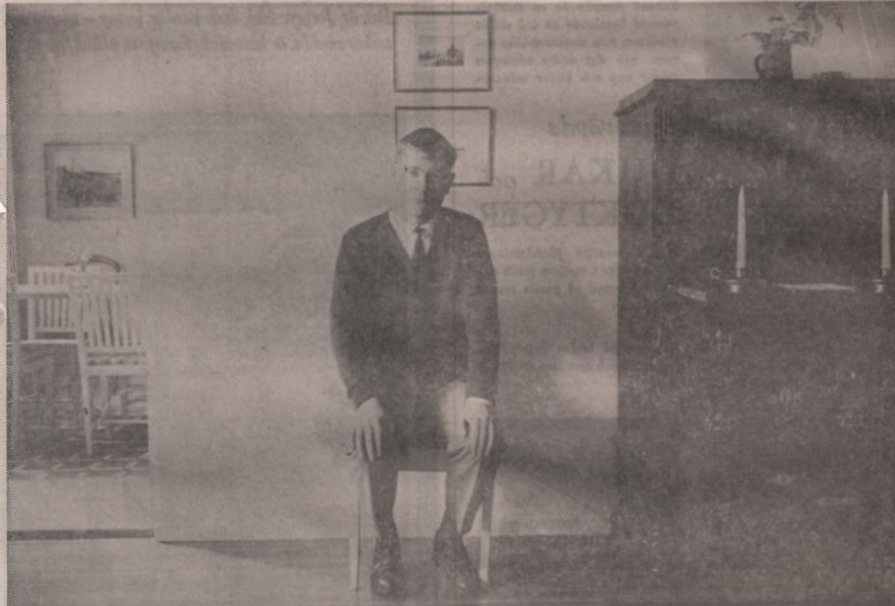
Stöld i Nyåker har uppklarats

25.4.1964
Batteristölden i Nyåker från en traktor natten till onsdagen klarades på torsdagen upp av polisen i Nordmaling. Det visade sig vara två 16-åriga pojkar från Nordmaling som stulit batteriet. Pojkarna hade åkt upp till Nyåker för att där hämta en bil som en broder till en av pojkarna haft stående. Men när pojkarna skulle starta bilen var batteriet urladdat. De stal då batteriet från traktorn och bytte i bilen varefter de körde till Nordmaling. Förutom för stölden kommer de nu att i sinom tid även få svara för olovlig körning.

Författare i provins

25-4-1964

Sune Jonsson: uppbrottets miljöer

Sune Jonsson, en av vårt lands mest uppmärksammade yngre fotografer, tillika folklivsforskare och författare, berättar för Allan Sandström om sin återkomst till Västerbotten. (Foto: Jan Olofsson)

I MITTEN av 40-talet lämnade Sune Jonsson hembyn Nyåker i Västerbotten och blev stockholmare. Några år före Stormartföreans och universitetets, europavägens och den stora flyttingens årtionde.

Stationerna på vägen tillbaka hette Kungsholmens läroverk där han tog studentexamen, Uppsala med studier i blå folklivsforskning och arbete i pressen och inom fängsvården. Att återvända är att minnas med förtrivlan, säger Karl Vennberg.

Kanske, det är alltid att finna något annat.

Vi sitter i vardagsrummet i den 4-rummare mitt i Umeå där Sune Jonsson nu bor. En eftermiddag i april med tveksamma solstänk.

— Ditt landskap var annotolunda när du kom tillbaka.

— Ja, nästan allt var förändrat.

— Är det din barndoms trakter — de verkliga och drömda — du ville åter skapa i Byn med det blå huset?

— Kanske, det var ju en återkomst...

— Var fann du dem?

— De fanns inte längre. Förändringen var genomgripande. Nästan ingenstans fann jag en hel miljö, en ordor bygd.

— Så byn med det blå huset är många byar då?

— Ja många i det Västerbotten som försvinner.

Någonstans, i någon by här och där, är ändå allt sig likt. Landsvägen ännu kantad av mjölkjord, bandelshöden och skolan ännu omodern, snart mogna att rationaliseras bort. Och i ett järnspisrum hos en ensam skogsarbetare, står TV-apparaten som en exotisk fågel på vedlären.

Fyll de miljöerna återvände Sune Jonsson. Nu folklivsforskare, fotograf och diktare.

Och det var mer än miljö han ville åter skapa. Byn med det blå huset är en skildring där realism och poesi förenas. Den melankoliska kustbyn där frosten alltid ansas och ansamleten är stor, blickar också inåt mot en livsstämning, lyssnar till röster som nu är svåra att urskilja, pulserar av trygghetens rytmer. En barnomstrakt — till dels diktad till dels verklig. Ett miljödokument, men också en illustrerad sagobok.

— Du valde att dra en mer markerad gräns mellan dina båda uttrycksmedel i Timotejvägen. Vartför?

— Jag fann det svårare att skapa en syntes mellan den verklighet kamoran registrerade och de minnesbilder som flöt upp under arbetet och krävde att uttryckas. Hänsyn till människors privatliv inverkar givetvis också, liksom svårigheten att alltid kunna fotografera så som var nödvändigt.

Timotejvägen från 1961 är berättelsen om tre äktenskap. Nästan drömska noveller om kärlek, om närhet och avstånd, uttryckt på ett språk som vibrerar av en sålsum skygg poesi.

Strävan att hålla sina båda medier åtskilda har Sune Jonsson fortsatt eller rättare: han har utnyttjat dem på ett helt eget sätt. Som fotograf är han diktare, poet, och som författare har han med fotografens ögon, objektivt, registrerande, men aldrig oberört. Novellerna i Hundhålet visar hans säkerhet och hans behärskning av den motivkrets han hittills utnyttjat.

Hur ord och bild kan förenas visar han också i en av böckerna från i höstas, Utmärk, även om orden där är Sigvard Karlssons. Det är återigen barnomslandskapet som träder fram, blomsterlockar och torvhiussjor, vintervägar och stugmöten. Kargt, ve-

modigt, inaktvint. Bildvetter som tillsammans med Sigvard Karlssons dikter förenar yttre och inre landskap till en enhet av sällsynt slagkraft.

I höstas kom också Nådens barn. Sune Jonssons kanske främsta arbete hittills. En skildring av den rosenianska väckelsen i Västerbotten, dess förutsättningar och uppkomst, dess människor och miljöer.

— Jag utförde arbetet i samarbete med Västerbottens läns museum, säger Sune Jonsson. Det var ett många gånger svårt uppdrag. Svårast var att återfinna de autentiska hemmen. Mycket få finns kvar och ännu färre är helt orörda.

Det är lätt att tänka sig att den uppgiften var svår. Hur mycket av genuin västerbottnisk miljö försvann inte när i början av 40-talet finrumsmöblemangens polerat kyliga elegans började tränga ut imperialsängar och chifffonger från salarna i bondehemmen. Ändå är det en annan svårighet som förefaller att ha varit så mycket större.

— Hur kunde du närma dig dessa människor, vinna deras förtroende? Du kommer ju ändå ur deras synpunkt utifrån.

— Ja, men inte som en främling. Farfar, Olof Jonsson, var under många år bönpäst hemma i Nyåker, den rosenianska väckelsen känner jag väl.

— Hur upplevde du mötet med dem. Också det var väl något av en återkomst.

— Först var det kanske det exotiska, det främmande, fördrömda och otidsenliga som fångade. Men jag fann så mycket mer — tryggheten, roen, en renhet...

— Du valde att använda porträtt i din skildring.

— Ja, miljön är statisk. Det är gamla människor kring vilka ingenting längre händer.

Nådens barn är en miljöstudie och ett stycke kyrkohistoria. Boken börjar med ett visitationsprotokoll från 1855 och slutar med ett bildreportage från hyaböner i vårt eget 60-tal. Ett sociologiskt dokument av oskattbart värde, men också poesi i bild och ord. Bilderna av människorna och hemmen, där den "käre Frälsaren" hänger på väggen vid sidan av familjporträtten och de konstgjorda blomnorms, ger en nästan fullständig illusion.

Sune Jonssons bilder av Roseniuskonventionernas folk är mycket mer än miljödokument en stor människoskildring. Uttryckt med vår tids medium, bilden.

— Om du nu ändå skulle skilja på dina avsikter, vilken finner du angelägnast. Dokumenteringen av miljöerna eller det skönlitterära utnyttjandet?

— Jag vill dokumentera det försvinnande. Det är en viktig uppgift som måste utföras och som brådskar.

— Du planerar alltså nya arbeten. Vad kommer närmast?

— Först ännu en bok i samarbete med museet. En skildring av kronatornarnas uppbrott. Flyttningen från väglösa byar till moderna skogsarbetsområden är en process som rymmer mycket av tyrt, tragik. För många gamla är det bittert att lämna de tegar som aldrig gett tillräcklig avkastning, men där de lagt med en livstids arbete och förhoppningar.

— Men du är inte färdig med väckelsen.

— Nej, jag hoppas kunna fortsätta och då med rosenianskemens ävtagare, missionsförbundarna, Waldenströmmarna. Och det faller sig naturligt att en bok om missionsförbundet blir en bok om missionen.

— Du har besökt missionsstationerna i Kongo. Vilket intryck fick du av missionens läge i dag?

— Det som frapperade var rådvillheten. Den nationella frigörelsen — som följts eller föregåtts av missionskyrkornas självständighet — har skapat svåra anpassningsproblem. Jag fick intrycket att missionärens har svårt att finna tillräckliga arbetsuppgifter — trots de enorma behoven på alla områden.

— I byn med det blå huset har du ett reportage från ett tälmöte. Kommer du också att skildra pingstväckelsen?

— Gärna, men intresset från rörelsens eget folk är mycket svalt och det gör det svårare.

Applöben har gett upp sin kamp mot flyrande moln och kvällsdagerna djupnar kring fönstren.

— En märklig man Rosenius, säger Sune Jonsson plötsligt, och en märklig tid, väckelsens år. Tänk denna kamp i människornas hjärtan, lagens förskräckelse, samvetets dom och så ljuset när evangeliets hemlighet uppenbaras. Vilket ämne för en roman.

Bildsvret från gatan stiger till ett crescendo när strömmen av kransbyarnas hemvändande arbetare kommer. De som ännu är till hälften kvar vid jorden och byns gemenskap, men som börjar tröttna på långa vägar och dubbelt slit.

Det kommer att finnas många uppbrottsmiljöer kvar för Sune Jonsson, dokumenteraren och diktaren.

Allan Sandström

Ivar Wiglöf, Ledusjö får motta Västerbottens trädgårdsförbunds bronsmedalj av trädgårdsmästare John Jennergård, Umeå.

Trädgårdsveteran fick medalj i Nordmaling

Hemmansägare Ivar Wiglöf, Ledusjö, fick motta Västerbottens trädgårdsförbunds medalj i brons när Nordmalings trädgårdssällskap på lördagen höll årsstämma på Centrumbaren i Nordmaling. Ivar Wiglöf har i ett 15-tal år varit ledamot i sällskapets styrelse, och utfört en värdefull insats inom trädgårdsodlingen.

Det var en lugn stämma. Endast ett 30-tal av sällskapets ca 700 medlemmar hade infunnit sig.

Det är väl så fint väder så de är väl ute och gräver i trädgårdarna, menade sällskapets trygga ordförande hemmansägare Albert Abramsson, Gräsmyr.

Trots att sällskapet under året noterat medlemsökning hade föreningen gått med 698 kr i förlust. Men så hade man även inköpt tre trädgårds-sprutor för ungefär samma belopp för utlåning till medlemmarna och även betalat en del fröer för detta år, varför man egentligen kunde notera en vinst på ca 300 kr. Dessutom är inte sällskapet direkt fattigt. Det finns 4.583 kr i kassan.

I styrelsen nyvaldes för två år fru Inez Wikman, Levar, samt herr Erik Grundström, Rundvik. Omvalda för samma tid blev sällskapets kassör Mac Landström, Nordmaling, före-

ståndare Harald Mörtzell, Gräsmyr och inspektör Harald Lundberg, Nordmaling.

Årets förbundsstämma kommer att hållas i Nordmaling och till ombud vid denna valdes fru Inez Wikman, Ivar Wiglöf, Ove Björklund och fru Elna Lindgren. Sällskapets höststämma skall i år förläggas till Rundvik i oktober.

Om jordgubbareodling, bekämpning av parasiter och bladmögel sortval m m talade trädgårdsmästare John Jennergård vid Umeå lantmannaskola. Föredraget illustrerades av en serie vackra ljusbilder från bärodingar.

+ 28.4.1964

Vår käre broder

Frans Oskar Johansson

* 27/6 1889
† 27/4 1964

har efter en kort tids sjukdom stilla insomnat på Nordmalings sjukstuga i tron på sin Frälsare, djupt sorgd och saknad av oss, släktingar och vänner.

Nordmaling och Nyåker
den 27/4 1964.

Albin
Ester och Frans
Syskonbarn

Aftonklockan länge klämtat
Kvällens skymning faller på
Lågan länge sakta flämtat
Nu till vila du fått gå.

Jordfästningen äger rum i Nyåkers gravkapell söndagen den 3 maj kl 14.00. De som med sin närvaro önskar hedra den bortgångnes minne inbjudes till Ågrens kafé efter jordfästningsakten.

28.4.1964
Frans Johansson, Nordmaling, P Nordmalings sjukstuga avled p, måndagsmorgonen pensionären Frans Johansson, Nordmaling. Han var 74 år och sörjes närmast av systern Ester, maka till hemmansägare Frans Eriksson, Allden, Nyåker, samt brodern Albin, f. d. hemmansägare, Nyåker, svågrar och syskonbarn.

Den bortgångne var född i Allden, en tills för något år sedan väglös by i Nordmaling. I unga år sökte han sig ut och arbetade bl. a. under ett tiotal år vid Göta-verken i Göteborg och som sjukvårdare vid ett mentalsjukhus i Göteborg. 1917 kom Jo-

hansson åter till sin fädernebygd och var bland annat med om att bygga nya järnvägsbron över Öreälven vid Tallberg samt bandelen Umeå-Holmsund. Under de senaste årtiondena har hans hälsa varit vacklende och han har upprepade gånger vistats på sjukhus. I 13 år har Frans Johansson bott i Nordmaling där han ända fram till slutet i stort sett skött sig själv. Trots att den bortgångne sedan många år lämnat modernaringen var hans stora intresse jorden och kreatur — då främst hästar och han var en av de tognaste åskådarna vid hästpremieringarna i Nordmalings-bygden.

Fru Inger Aberg, Umeå, visar en klänning i cripline (gul) — äret stora succévalité — enligt köpman Rune Häggström, för bl. a. fröken Greta Liljedahl och tandsköterskorna Ulla Westman och Majken Norén.

Modevisning i Nordmaling

Eleverna i 3 b i samrealskolan i Nordmaling bör ha fått in en god grundplåt till sin skolresa vid den lyckade mannekänguppvisning som ordnats på fredagskvällen i aulan. Lokalen var fylld till allra sista plats. De deltagande firmorna visade en utsökt kollektion i vårens mode för dam, herr och tonår. Konferencier var köpman Rune Häggström med bistånd av bröderna Per och Hans Riese, Rundviksverken.

I Nordmalings kyrka vigdes på fredagen tandläkare Sölve Siggstedt, Jakobsberg, och tandsköterskan Sonja Hörnström, Umeå, dotter till kamreren vid Nordmalings ångsågs AB Karl Hörnström och hans maka Mary, f. Linné, Olofsfors, Nordmaling. Vigseln förrättades av komminister Sigvard Spinnell. Brudnåbb var Maria Bergenholm, Olofsfors.

Efter vigseln gav brudens fader middag på Tjänstemannamässen i Rundvik för ett antal inbjudna. Under middagen hyllades brudparet med flera tal. (Foto: Alfons, Nordmaling) 28.4.1964

Serieinbrott 28.4.1964 i sommarstugor vid Nordmaling

Nordmaling (VK) På måndagkväll anmäldes inbrott i sommarstugor ute vid havsbandet i Ava skärgård och närmast då efter E 4 och närmast då efter E 4 vid Hemörsundet. En första översyn på måndagkvällen gav belägg för att inbrott gjorts i minst fem stugor från länsgränsen och norrut. Eftersom det finns en hel serie sommarstugor inom området, även söder om länsgränsen, är det mycket troligt att ytterligare ett antal stugor haft besök av oönskvärd gäster.

Inbrotten har troligen skett på söndagkvällen eller natten mot måndagen. I huvudsak har man inriktat sig på fönstren som inkörsport till stugorna, men i en del fall har man gått till attack mot dörrarna.

Ava-Rönnholms bidragsansökan 29.4.1964 blev avstyrkt

Nordmaling (VK) Kommunalsnämnden i Nordmaling tillstyrker ett förslag från biblioteksstyrelsen om öppethållande av kommunbiblioteket i Nordmaling under dagtid, en gång i veckan två timmar under pågående läsår, för att bereda skolelever möjligheter att nyttja biblioteket på dagtid.

Kommunalsnämnden, som sammanträdde på måndagen, beslöt vidare tillstyrka kommunalt bidrag på 10 procent till anläggning av skogsbillvägar, dock under förutsättning att statsbidrag utgår. Förslaget är en direkt följd av en interpellation som köpman Kurt Westman förra året gjorde i Nordmalings kommunalfullmäktige. Däremot är kommunalsnämnden inte med på ett förslag från AVA-Rönnholms RLF-avdelning om stimulansbidrag till jordbrukare, som bl a skulle innebära bidrag till seminverksamheten med 5 kr per ko och år, 200 kr per tjur och år för tjurhållning och 8 kr per ko och år för husdjurskontroll. Kommunalsnämnden menar, att näringsbidrag i den här formen kan få prejudicerande verkan även inom andra näringsgrenar. Stimulansbidrag av den här formen tillämpas endast rent sporadiskt inom ett par tre västerbottenskommuner.

För den sk Utåkersvägen, en sydlig anslutning till E4 från Rundviks municipalsamhälle, tillstyrker kommunalsnämnden 10 procent i kommunalt bidrag. Framställningen avser ett 20-procentigt bidrag, men kommunalsnämnden är, med hänvisning till bestämmelserna i fullmäktiges beslut, där det heter att det statliga och kommunala bidraget till enskilda utfartsvägar maximeras till 80 procent, förhindrade att tillstyrka mer än 10 procent. Statsbidragen har nämligen höjts till 70 procent.

Till kontorselev vid kommunalkontoret antogs Kristina Jakobsson, Rundviksverken. Tjänsten hade lökat 17 sökande.

Kommunalsnämnden tillstyrker förslagen om utomplansbestämmelser för Gräsmyr, Nyåker, Norrfors, Mo, Lögdeå och Levar i enlighet med byggnadsnämndens förslag.

Missnöje i Nordmaling 29.4.1964 med Rundviks stadsplan

Nordmaling (VK) Nordmalings kommunalsnämnd är inte överens med planförfattarna till ny stadsplan för Rundviks municipalsamhälle. I kommunalsnämndens ställningstagande till det av VAB upprättade förslaget heter det bl a: planförslaget inkräktar rent allmänt i stor utsträckning på redan befintlig bebyggelse och därtill hörande tomtmark, vilket bekräftas av alla de erinringar och överklagningar som skett. Gatubredder och parallellgator inverkar menligt till att planförslaget ur ekonomisk synpunkt i praktiken kan genomföras till alla delar.

Industrigatan borde, med god vilja, kunna få en sträckning som tillgodoser kravet på större trafiksäkerhet, då det i andra sammanhang anses lämpligt att förlägga den sk tunga

trafiken på lämpligt avstånd från tätbebyggelse. Vibrationsstörningar och buller är synpunkter som bör beaktas då trafiken till industrin delvis sker nattetid och den kontinuerliga driften vid fabriken gör att folk behöver ha lugn och ro under praktiskt taget hela dygnet.

De framförda klagomålen synes ej ha beaktats i tillräcklig omfattning. Bland annat kan framhållas, att planförfattarna minskat byggnadsrätten inom stora delar av samhället. Då samhället på goda grunder går mot sin upplösning och kommunen, enligt kmt:s intentioner därmed övertar samhällets rättigheter och skyldigheter, hemställes att stadsplaneförslaget i dess nuvarande skick ej må fastställas utan att ärendet överlämnas till kommunens byggnadsnämnd och planförfattarna för omarbetning.

Fyra generationer i Bredvik

30.4.1964

86-åriga fru Elin Sahlén, Bredvik, Nordmaling, maka till framlidne hemmansägaren Jakob Sahlén, med sin dotter Magda, maka till GJ-tjänstemannen Karl Binningstam, Solna, dotterdottern Lillemor, maka till flygmaskinisten Rolf Johansson, Silna och deras dotter Carina.

Fängelse för rattfylla vid Nordmalings-tinget

Till två månaders fängelse för rattfylleri, underlåtenhet att stanna på polisens tecken, rättstridigt tvång, grov olovlig körning m m dömdes vid tisdagens ting i Nordmaling en 20-årig yngling hemmahörande i en by utanför Umeå. Ynglingen som tidigare varit i klammeri med polisen, hade den 9 december i fjol i berusat tillstånd med lånad bil kört E4 söderut. Hans vingliga färd uppmärksammades av en patrull från statspolisens.

Det var i trakten av Stöcksjö som poliserna uppmärksammade att en mötande bil framfördes märkbart vingligt. Man tog upp jakten på bilisten. När denne såg att han var förföljd av en tjutande polisbil stannade han upp vid en avtagsväg. En av poliserna gick ur men när han kom fram till bilen startades den och kördes söderut i hög fart. Bilen gick från den ena sidan till den andra. Bilisten innebar uppenbar trafikfara och vid Ångersjö körde polisbilen om. Stoppstecken gjordes men i stället körde bilisten om och ökade far-

ten. Dessbättre tog bensinen slut för honom i trakten av Ava. Blodprovet visade 1,23 promille. Ynglingen, som saknade körkort, hade dömts tre gånger tidigare för olovlig körning.

1.000 kr i böter

För tionde gången stod en ung man från Örnsköldsvik, tidigare bosatt i en nordmalingsby, åtalad för olovlig körning. Nu rubricerades brottet som grov olovlig körning. Domen löd på 100 dagsböter å 10 kr.

Hemmansägare Algot Sahlström, Nordsjö, Norrfors, vid den jättetall som fick offras för nya Norrforsvägen.

Jättetall offrades för Norrforsvägen

Nordmaling (VK) En jättetall innehållande 170 kubf fick på tisdagen offras för vägen Olofsfors-Norrfors som f.n. läggs om. Tallen stod i vägsälanten strax norr om hemmansägare Algot Sahlströms gård i Gamla Nordsjö som ett riktmärke för bilisterna efter Lögdedalen, Maje-stätisk och rak som en pelare.

När vägen ursprungligen bröts i början av 1920 var den redan då stora tallen i farozonen. Även nu var det meningen att jätten skulle rädas. På vägplanen står "fridlyst jättetall". Någon fridlysning har dock inte skett och då tallen stod allt för långt ut i slänten kom vägbyggarna och ägaren Algot Sahlström överens om att tallen skulle offras.

— Men jag mår inte bra över att de skulle knäppa den. Vägmästare P. L. Sjödin, som var här 1922, var mycket mån om att vi skulle låta tallen stå, men nu skall ju vägarna vara så breda och med väl tilltagna slänter. Men den var vacker där den stod, säger 67-årige Algot Sahlström med en suck.

120 ARSRINGAR

Nu var det ingen gammal tall. 120 årsringar kunde räknas. Men den har stått fritt och har haft gott om sol. Tillväxten har varit enorm, nära 1,5 kubf per år. Årsringarna var 1 till 2 mm. I brösthöjd mätte jätten 248 cm.

Första stocken togs 18 fot. Den var 30 tum i rot och 24 i topp. Sammanlagt gav tallen 170,6 kubf gagnvirke på 70 löpfoot.

Tallen var nära nog frisk. Något mårgröta och mårspäck kunde dock märkas i rotstocken. Som minne av jättetallen har Algot Sahlström kapat av en kubbe för att kommande generationer skall få se vilka trädbjässar som växt på hemmanet.

Anders